

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124202946
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124202946.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Vékonyovej a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, C., proti povinnej: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, C., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 83C/15/2024-44 zo dňa 2. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Povinnej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa neodkladným opatrením domáhal odkladu vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. PB-8C/402/2015- 451 zo dňa 25. januára 2023 v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 8Co/20/2023-495, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jeho dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 8Co/20/2023-495. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a povinnej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke súd prvej inštancie odôvodnil § 325 ods. 1 a 2, § 412 a 444 CSP.

2. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom, č. k. 8C/402/2015-451 dňa 25.01.2023 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že A. B. prikázal všeobecnú hodnotu členských práv viažucich sa k 2- izbovému družstevnému bytu s tým, že mu uložil vyplatiť bývalej manželke na vyrovnanie jej podielu sumu 25.400,- eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Ďalej považoval za preukázané aj to, že horeuvedený rozsudok bol A. B. doručený dňa 20.03.2023 a že A. B. dňa 04.04.2023 súdu prvej inštancie doručil zaručeným elektronickým podpisom nepodpísaný e-mail obsahujúci odvolanie proti rozsudku, č. k. 8C/402/2015-451. Taktiež považoval za preukázané, že A. B. dňa 14.04.2023 na pošte podal vlastnoručne podpísané odvolanie proti rozsudku, č. k. 8C/402/2015-451, a že Krajský súd v Trenčíne uznesením, č. k. 8Co/20/2023-495 odmietol horeuvedené odvolanie z dôvodu, že odvolanie bolo podané oneskorene. Rovnako tak mal za preukázané, že A. B. podal dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 8Co/20/2023-495.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že vykonateľnosť je taká vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Je preto jasné, že vykonateľnosť možno negovať iba vtedy, ak by to výslovne upravil procesný predpis. Z Civilného sporového poriadku pritom vyplýva, že odložiť vykonateľnosť je možné iba v rámci konania o žalobe o obnovu konania a v rámci konania o dovolaní.

4. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že hoci neodkladným opatrením je možné uložiť aj inú povinnosť/obmedzenie, než je výslovne uvedená v § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením nie je možné odložiť vykonateľnosť rozsudku. Z uvedeného dôvodu návrh navrhovateľa zamietol. Pokiaľ ide o trovy, v konaní bola úspešná povinná, ktorá by tak mala v zmysle § 255 ods. 2 CSP právo na náhradu trov. Pretože však povinnej v konaní na súde prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej ich náhradu nepriznal.

5. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecné správne potvrdiť.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, a) aby poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Odvolací súd konštatuje, že výpočet povinností a obmedzení, ktoré môže súd neodkladným opatrením uložiť je v § 325 ods. 2 CSP formulovaný demonštratívne. Za splnenia zákonných podmienok môže byť nariadené neodkladné opatrenie aj s iným obsahom. Súd je však v rámci dispozitívneho princípu vždy viazaný návrhom a nesmie ho prekročiť, ani uložiť inú ako v návrhu požadovanú povinnosť. Pokiaľ dospeje k záveru, že navrhovateľ sa domáha niektorého zo zákonom predpokladaných neodkladných opatrení, skúma bez ďalšieho splnenie všeobecných podmienok jeho nariadenia. V opačnom prípade je súd povinný zaoberať sa aj otázkou procesnej a vecnej prípustnosti súdnej ochrany, ktorej sa navrhovateľ domáha spôsobom, ktorý zákon výslovne nepredpokladá (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1095).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd „odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. PB-8C/402/2015-451 zo dňa 25. januára 2023 v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 8Co/20/2023-495, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jeho dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 8Co/20/2023-495“. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie stále prebiehalo dovolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

13. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že pri odložení vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia ide o osobitný inštitút, ktorý predstavuje výnimku zo zásady vykonateľnosti rozhodnutí a pre tento svoj následok podlieha osobitnej zákonnej úprave. Zákon výslovne stanovuje kto je oprávnený o takomto odklade vykonateľnosti rozhodnúť, v ktorých konaniach a za akých podmienok. Konkrétne procesný predpis, ktorým Civilný sporový poriadok stanovuje, že o odklade vykonateľnosti rozsudku môže rozhodnúť civilný súd v konaní o žalobe na obnovu konania (v konaní o povolení obnovy konania na návrh žalobcu - § 412 ods. 1 CSP; právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania však

dochádza k odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia ex lege - § 415 ods. 1 CSP), a Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní (§ 444 ods. 1 CSP) a v konaní o dovolaní generálneho prokurátora (§ 464 v spojení s § 444 ods. CSP). V takomto prípade sa prípadné odloženie vykonateľnosti musí dotýkať rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Zákon teda presne stanovuje podmienky rozhodovania a povolenia odkladu vykonateľnosti. Zo žiadnych uvedených ustanovení však nevyplýva možnosť odložiť vykonateľnosť rozhodnutia neodkladným opatrením, resp. to, že by mohla odložená vykonateľnosť v iných konaniach a prípadoch ako stanovuje zákon, v tomto prípade procesný predpis.

14. Súčasne odvolací súd uvádza, že navrhovateľom požadované znenie návrhovej žiadosti nezodpovedá žiadnemu, v citovanom ustanovení § 325 ods. 2 CSP predvídanému obsahu neodkladného opatrenia. V prípade navrhovaného neodkladného opatrenia ide teda o neodkladné opatrenie s iným, ako predvídaným obsahom. S poukazom na to, že odloženie vykonateľnosti rozhodnutia je samostatným procesným inštitútom upraveným v procesnom predpise, tak ako je uvedené vyššie, musí odvolací súd konštatovať, že znenie návrhovej žiadosti nezodpovedá základnému charakteru a účelu neodkladného opatrenia vyjadrenému v § 325 ods. 1 CSP. Nariadením neodkladného opatrenia pritom nie je možné obchádzať zákonom stanovený postup a podmienky rozhodovania o odložení vykonateľnosti rozhodnutia a prelamovať účinky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia súdu nariadením neodkladného opatrenia v samostatnom konaní o nariadení neodkladného opatrenia.

15. Okrem toho cieľom neodkladného opatrenia je úprava právnych pomerov medzi stranami sporu, čo predpokladá uloženie povinností alebo obmedzení strane sporu. Žiadať o odloženie vykonateľnosti rozsudku vo veci samej a procesného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo skončené odvolacie konanie, a to formou neodkladného opatrenia ako požaduje žalobca, nie je možné, a to najmä s poukazom na to, že inštitút neodkladného opatrenia slúži inému účelu a najmä odloženie vykonateľnosti je samostatný procesný inštitút upravený procesným predpisom.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Záverom odvolací súd uvádza, že zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedošlo k stavu denegatio iustitae, nakoľko navrhovateľ má možnosť využiť inštitút odloženia vykonateľnosti a podať v dovolacom konaní takýto návrh, o ktorom bude rozhodovať dovolací súd.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Povinná, nakoľko bola v dovolacom konaní plne úspešná, by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi v rozsahu 100 %. Nakoľko si však náhradu trov odvolacieho konania povinná neuplatnila a zároveň jej preukázateľne ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že povinnej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).